

מ"ת 6000/07/16 - מדינת ישראל נגד יוסף סוויסה (עציר) - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

23 מרץ 2017

מ"ת 6000-07-16 מדינת ישראל נ' סוויסה(עציר)

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון

המבקשת

נגד

המשיב

יוסף סוויסה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ורניצקי דמיטרי - ס.צ.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. זוהי בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותרת המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע הפרת תנאי השחרור, בכך שהמשיב בחלוף שלושה ימים מיום קליטתו בקהילה הטיפולית "רוח המדבר", ברח מהמסגרת הטיפולית.

2. בתאריך 25.08.2016, הורה עמיתי, כב' השופט יואל עדן, על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה ביצוע עבירות של שוד מזוין, החזקת סכין, החזקת סמים לצריכה עצמית - עבירות מיום 24.06.2016.

3. בתאריך 14.09.2016, במסגרת ערר שהוגש על ידי המשיב לבית המשפט העליון, בבש"פ 7031/16, הורה בית המשפט העליון על עריכת תסקיר משלים, אשר יבחן אפשרויות שילובו של המשיב בקהילת "רוח המדבר", לשם טיפול גמילה מסמים. עוד ציין בית המשפט העליון את הדברים הבאים:

"ישוב בית המשפט המחוזי ידון, ישקול ויחליט כחכמתו אם לאמץ את האפיק השיקומי, אם לאו" (ראה עמ' 2, פסקה אחרונה בבש"פ 7031/16).

4. בתאריך 15.02.2017, ולאחר התלבטות קשה, נעתרתי לבקשת בא-כוח המשיב וכן להמלצת שרות המבחן, והוריתי על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר הטיפולית "רוח המדבר", שכן ייחסתי, בין היתר, משקל לא מבוטל לפנייתו של המשיב לבית המשפט לתת לו הזדמנות נוספת לשקם את דרכיו.

5. בתאריך 13.03.2017, התקבלה הודעה דחופה מאת הקהילה הטיפולית ומשרות המבחן, לפיה המשיב בחלוף שלושה ימים משהותו במסגרת, ברח מהמסגרת הטיפולית (12.03.2017). על רקע הודעת שרות המבחן, הוציא בית המשפט צו מעצר כנגד המשיב לבקשת המדינה.

6. בתאריך 15.03.2017, המשיב לא התייצב לדיון בהליך העיקרי והמותב הוציא אף הוא צו הבאה כנגדו, והדיון נדחה ליום 19.03.2017.

7. בתאריך 19.03.2017, התייצב המשיב ונעצר לצורך הדיון בבקשה לעיון חוזר וחילוט ערבויות שהוגשה על ידי המבקשת בתאריך 16.03.2017.

8. בא-כוח המשיב עותר לתת למשיב הזדמנות נוספת. נטען, כי הקהילה הטיפולית נכונה לשוב ולקלוט את המשיב למסגרתה, ואף שרות המבחן ממליץ לאפשר זאת למשיב. אשר לנסיבות הפרת התנאים נטען, כי המשיב חש מצוקה נפשית, שכן לא רגיל לכללי המקום. עוד נטען, כי המשיב לא ביצע עבירות נוספות. אשר להעדר התייצבות לדיון בהליך העיקרי - נטען, כי לגרסת המשיב אמו הייתה מאושפזת ונותר לסעוד אותה.

9. בא-כוח המבקשת מנגד חזר על נימוקי הבקשה, ובעיקר על חוסר האמון שלא ניתן לתת במשיב, וכן על עברו הפלילי המכביד הכולל מאסר מותנה בן 10 חודשים בר הפעלה, וכן על התלבטות בית המשפט מלכתחילה בעת שהורה על שחרורו לחלופה הטיפולית.

10. בהעדר מחלוקת בדבר הפרת התנאים, יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון בבש"פ 9854/06:

"בבסיסו, שחרור בערובה הוא מעין חוזה אמון בין המשוחרר לבין בית המשפט. המשוחרר מתחייב לכך שיעמוד בתנאים ובית המשפט, בהנחה שהוא נותן בו אמון - מורה על שחרורו. כל האמצעים הנוספים יהיו אלו המפקחים בשר ודם או אזוק אלקטרוני, אינם אלא חישוקים שנועדו להבטיח את קיומו של החוזה, אולם אינם יכולים להוות את בסיסו."

אשר לתסקיר שרות המבחן - הרי התסקיר אינו חזות הכל, השיקולים המנחים את שרות המבחן בהמלצתו והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו, לא בהכרח זהים וחופפים הם. המלצת השרות הינה בגדר המלצה בלבד, אין בית המשפט כבול אליה. (ראה בש"פ 431/11)

לאחר שהקשבתי לטיעוני באי-כוח הצדדים, וכן עיינתי בכלל ההחלטות שניתנו בעניינו של המשיב, הן על ידי עמיתי, כב' השופט יואל עדן, והן על ידי בית המשפט העליון, והן על ידי מותב זה, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להתקבל ומשכך הנני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת מהטעמים שעמד עליהם בא-כוח המבקשת בטיעונו הן על פה והן בכתב, שכן לא ניתן לתת במשיב אמון.

עותק ההחלטה יישלח לשרות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ה' אדר תשע"ז, 23/03/2017 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה , שופט